

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

20 september 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 382/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliga uttalanden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 382/02	Mål C-791/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott – Disciplinåtgärder mot domare – Rättsstaten – Domares oavhängighet – Effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Disciplinära överträdelse till följd av innehållet i rättsliga avgöranden – Oavhängiga disciplinära domstolar som inrättats genom lag – Iakttagande av skäliga tidsfrister och rätten till försvar inom ramen för disciplinära förfaranden – Artikel 267 FEUF – Begränsning av de nationella domstolarnas rätt och skyldighet att begära förhandsavgörande från EU-domstolen)	2
2021/C 382/03	Mål C-911/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Fédération bancaire française (FBF) mot Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR) (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 263 och 267 FEUF – Icke-bindande unionsrättsakt – Domstolsprövning – Europeiska bankmyndighetens riktlinjer (EBA) – Processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsument – Giltighet – EBA:s befogenheter)	3

2021/C 382/04	Mål C-262/21: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 augusti 2021 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – A mot B (Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldrans ansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Tillämpningsområde – Artikel 2 led 11 – Begreppet ”olovligt bortförande eller kvarhållande av barn” – Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 – Begäran om återlämnande av ett litet barn som föräldrarna har gemensam vårdnad om – Medborgare i tredjeländ – Överföring av barnet och barnets mor till den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 (Dublin III)	4
2021/C 382/05	Mål C-81/20: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 22 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – SC Mitliv Exim SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Grundläggande rättigheter – Principen ne bis in idem – Kumulering av straffrättsliga och administrativa sanktioner – Kan ej tillämpas – Kompletterande skattemässiga skyldigheter – Räntor på ett belopp som en skattskyldig person har betalat i ett straffrättsligt förfarande)	5
2021/C 382/06	Mål C-206/20: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 22 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – Verkställighet av den europeiska arresteringsorder som utfärdats mot VA (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 8.1 c – Europeisk arresteringsorder som utfärdats för lagföring av åklagarmyndigheten i en medlemsstat på grundval av en frihetsberövande åtgärd som vidtagits av samma myndighet – Ingen domstolsprövning före överlämnandet av den berörda personen – Följder – Effektivt domstolsskydd – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47)	5
2021/C 382/07	Mål C-636/20: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 1 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Pécsi Törvényszék – Ungern) – Tolnatek Bt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande – Unionens tullkodex – Artikel 22.6 – Artikel 29 – Rätten att bli hörd – Förfaranden inledda ex-officio – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Avsaknad av detaljerade skäl som motiverar behovet av svar på den hänskjutna frågan i syfte att lösa tvisten i målet vid den nationella domstolen – Det är uppenbart att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till prövning)	6
2021/C 382/08	Mål C-95/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Köln (Tyskland) den 16 februari 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot AirHelp Germany GmbH	6
2021/C 382/09	Mål C-142/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 5 mars 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot AirHelp Germany GmbH	7
2021/C 382/10	Mål C-173/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Köln (Tyskland) den 22 mars 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot GE	7
2021/C 382/11	Mål C-302/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castellón de la Plana (Spanien) den 12 maj 2021 – Casilda mot Banco Cetelem SA	7
2021/C 382/12	Mål C-312/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia (Spanien) den 19 maj 2021 – Tráficos Manuel Ferrer S. L. m.fl. mot Daimler AG	9
2021/C 382/13	Mål C-326/21 P: Överklagande ingett den 25 maj 2021 av PNB Banka AS av det beslut som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 12 mars 2021 i mål T-50/20, PNB Banka mot ECB	9
2021/C 382/14	Mål C-333/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil n° 17 de Madrid (Spanien) den 27 maj 2021 – European Superleague Company, S.L. mot Union of European Football Associations (UEFA) och Fédération internationale de football association (FIFA)	10
2021/C 382/15	Mål C-335/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla (Spanien) den 27 maj 2021 – Vicente mot Delia	12

2021/C 382/16	Mål C-346/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 4 juni 2021 – ING Luxembourg SA mot VX	13
2021/C 382/17	Mål C-368/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 14 juni 2021 – R.T. mot Hauptzollamt Hamburg	13
2021/C 382/18	Mål C-372/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 17 juni 2021 – Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR	14
2021/C 382/19	Mål C-386/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 24 juni 2021 – Ryanair DAC Happy Flights Srl, tidigare Happy Flights Sprl	14
2021/C 382/20	Mål C-388/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Erfurt (Tyskland) den 23 juni 2021 – A mot B	15
2021/C 382/21	Mål C-396/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht München I (Tyskland) den 29 juni 2021 – KT, NS mot FTI Touristik GmbH	16
2021/C 382/22	Mål C-398/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 28 juni 2021 – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris mot Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance	16
2021/C 382/23	Mål C-413/21 P: Överklagande ingett den 6 juli 2021 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 april 2021 i mål T-322/14, El-Qaddafi mot rådet	17
2021/C 382/24	Mål C-441/21 P: Överklagande ingett den 16 juli 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 19 maj 2021 i mål T-628/20, Ryanair mot kommissionen (Spanien; covid-19)	18
2021/C 382/25	Mål C-442/21 P: Överklagande ingett den 15 juli 2021 av ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S, Danske Fragtmænd A/S av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-561/18, ITD och Danske Fragtmænd mot kommissionen	19
2021/C 382/26	Mål C-444/21: Talan väckt den 16 juli 2021 – Europeiska kommissionen mot Irland	19
2021/C 382/27	Mål C-454/21 P: Överklagande ingett den 22 juli 2021 av Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/18 och T-525/18, Storhertigdömet Luxemburg m.fl. mot kommissionen	21
2021/C 382/28	Mål C-478/21 P: Överklagande ingett den 2 augusti 2021 av China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 19 maj 2021 i mål T-254/18, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mot kommissionen	22
2021/C 382/29	Mål C-345/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 25 juni 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	23
2021/C 382/30	Mål C-629/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln – Tyskland) – Deutsche Lufthansa AG mot LE	23
2021/C 382/31	Mål C-9/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln – Tyskland) – AX mot Deutsche Lufthansa AG	23
2021/C 382/32	Mål C-37/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Hamburg – Tyskland) – flightright GmbH mot Ryanair DAC	23

2021/C 382/33	Mål C-106/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln – Tyskland) – Deutsche Lufthansa AG mot BC	24
2021/C 382/34	Mål C-182/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Nokia Technologies Oy mot Daimler AG, i närvaro av: Continental Automotive GmbH m.fl.	24
Tribunalen		
2021/C 382/35	Mål T-866/19: Tribunalens beslut av den 12 juli 2021 – Ryanair och Laudamotion mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Lufttransport – Förordning (EG) nr 261/2004 – Regler om fördelning av lufttrafik mellan flygplatserna Schiphol och Lelystad – Prioritet vid tilldelningen av ankomst- och avgångstider på flygplatsen Lelystad – Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Avvisning)	25
2021/C 382/36	Mål T-79/20: Tribunalens beslut av den 14 juli 2021 – AI mot ECDC (Talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan – Personalmål – ECDC:s personal – Mobbing – Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna – Kränkning av sökandens heder – Begäran om bistånd – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna – Avslag på begäran – Rätt att yttra sig – Avsaknad av tillräcklig bevisning – Omsorgsskyldighet – Uppenbart att talan ska avvisas i vissa delar och att talan i övriga delar helt saknar rättslig grund)	25
2021/C 382/37	Mål T-455/20: Tribunalens beslut av den 15 juli 2021 – Roxtec mot EUIPO – Wallmax (Återgivning av en orange kvadrat som innehåller sju svarta koncentriska cirklar) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återgivning av en orange kvadrat som innehåller sju svarta koncentriska cirklar – Absolut registreringshinder – Kännetecken som uteslutande består av varans form som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat – Artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) 2017/1001))	26
2021/C 382/38	Mål T-230/21 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 juli 2021 – Jalkh mot parlamentet (Interimistiska åtgärder – Institutionell rätt – Ledamot av Europaparlamentet – Privilegier och immunitet – Upphävande av parlamentarisk immunitet – Ansökan om uppskov med verkställighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	27
2021/C 382/39	Mål T-449/21: Talan väckt den 30 juli 2021 – Natixis mot kommissionen	27
2021/C 382/40	Mål T-458/21: Överklagande ingett den 2 augusti 2021 – Quantic Dream mot EUIPO – Quentia (Q)	28
2021/C 382/41	Mål T-459/21: Överklagande ingett den 3 augusti 2021 – Calrose Rice mot EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)	29
2021/C 382/42	Mål T-465/21: Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – Ionfarma mot EUIPO – LG Electronics (AION)	30
2021/C 382/43	Mål T-466/21: Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – Baumberger mot EUIPO – Nube (Lío) . . .	31
2021/C 382/44	Mål T-467/21: Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – DBM Videovertrieb mot EUIPO – Nube (Lío)	31
2021/C 382/45	Mål T-472/21: Talan väckt den 4 augusti 2021 – RTE mot Acer	32
2021/C 382/46	Mål T-474/21: Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – Schenk Italia mot EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	33
2021/C 382/47	Mål T-477/21: Överklagande ingett den 9 augusti 2021 – Glaxo Group mot EUIPO – Cipla Europe (Formen på en inhalator)	34
2021/C 382/48	Mål T-478/21: Överklagande ingett den 9 augusti 2021 – Les Éditions P. Amaury mot EUIPO – Golden Balls (BALLON D'OR)	35
2021/C 382/49	Mål T-482/21: Talan väckt den 9 augusti 2021 – TenneT TSO och TenneT TSO mot Acer	35
2021/C 382/50	Mål T-49/21: Tribunalens beslut av den 13 juli 2021 – PZ mot kommissionen	37

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 382/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 368, 13.9.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 357, 6.9.2021

EUT C 349, 30.8.2021

EUT C 338, 23.8.2021

EUT C 329, 16.8.2021

EUT C 320, 9.8.2021

EUT C 310, 2.8.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen(Mål C-791/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Disciplinåtgärder mot domare – Rättsstaten – Domares oavhängighet – Effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Disciplinära överträdelser till följd av innehållet i rättsliga avgöranden – Oavhängiga disciplinära domstolar som inrättats genom lag – Iakttagande av skäligen tidsfrister och rätten till försvar inom ramen för disciplinära förfaranden – Artikel 267 FEUF – Begränsning av de nationella domstolarnas rätt och skyldighet att begära förhandsavgörande från EU-domstolen)

(2021/C 382/02)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis K. Banks, S. L. Kaléda och H. Krämer, därefter K. Banks, S. L. Kaléda och P. J. O. Van Nuffel)

Svarande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, D. Kupczak, S. Żyrek, A. Dalkowska och A. Gołaszewska)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet, M. Jacobs och L. Van den Broeck), Konungariket Danmark (ombud: inledningsvis M. Wolff, M. Jespersen och J. Nymann-Lindegren, därefter M. Wolff och J. Nymann-Lindegren), Konungariket Nederländerna (ombud: M. K. Bulterman och J. Langer), Republiken Finland (ombud: M. Pere och H. Leppo), Konungariket Sverige (ombud: C. Meyer-Seitz, H. Shev, A. Falk, J. Lundberg och H. Eklinder)

Domslut

1) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket FEU,

genom att underlåta att säkerställa oavhängigheten och opartiskheten hos Izba Dyscyplinarna (avdelningen för disciplinära mål) vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen, Polen), med ansvar för att ompröva beslut i disciplinära förfaranden gentemot domare (artiklarna 3 led 5, 27 och 73 § 1 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lagen om Högsta domstolen), av den 8 december 2017 (Dz. U. 2018, position 5), i den konsoliderade lydelse som offentliggjordes i 2019 års Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (position 825), jämförda med artikel 9 bis i ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (lagen om det nationella domstolsrådet) av den 12 maj 2011, i dess lydelse enligt ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (lag om ändring av lagen om nationella domstolsrådet och vissa andra lagar) av den 8 december 2017,

genom att tillåta att innehållet i rättsliga avgöranden som meddelas av domare vid allmänna domstolar kan anses utgöra disciplinära överträdelser (artikel 107 § 1 i ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lag om organisationen av allmänna domstolar), av den 27 juli 2001, i dess lydelse enligt de successiva ändringar som offentliggjordes i 2019 års Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (position 52, 55, 60, 125, 1469 och 1495), och artikel 97 § 1 och 97 § 3 i lagen om Högsta domstolen, i den konsoliderade lydelse som offentliggjordes i 2019 års Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (position 825)),

genom att tillerkänna ordföranden vid Izba Dyscyplinarna (avdelningen för disciplinära mål) vid Sąd Najwyższy (högsta domstolen) befogenhet att skönmässigt utse behörig domstol för disciplinära förfaranden i första instans i mål avseende domare vid allmänna domstolar (artiklarna 110 § 3 och 114 § 7 i lagen om organisationen av allmänna domstolar, i dess lydelse enligt de successiva ändringar som offentliggjordes i 2019 års Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (position 52, 55, 60, 125, 1469 och 1495)), och sålunda underlåta att säkerställa att disciplinära mål prövas av en domstol som "inrättats enligt lag", och

genom att underlåta att säkerställa att disciplinära mål avseende domare vid allmänna domstolar prövas inom skälig tid (artikel 112b § 5 andra meningen i lagen om allmänna domstolar), genom att föreskriva att den omständigheten att ett juridiskt ombud utses och åtar sig att försvara den berörde domaren inte har suspensiv verkan för det disciplinära förfarandet (artikel 113a i denna lag) och att den disciplinära domstolen genomför förfarandet även i händelse av den berörde domarens eller dennes ombuds laga förfall (artikel 115a § 3 i samma lag), och sålunda underlåta att säkerställa iakttagandet av rätten till försvar för de domare vid allmänna domstolar som är föremål för ett disciplinärt förfarande.

- 2) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 267 andra och tredje styckena FEUF genom att tillåta att domstolarnas rätt att hänskjuta tolkningsfrågor till EU-domstolen med begäran om förhandsavgörande begränsas på grund av risken för ett disciplinärt förfarande.
- 3) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
- 4) Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Republiken Finland och Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 413, 9.12.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Fédération bancaire française (FBF) mot Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

(Mål C-911/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 263 och 267 FEUF – Icke-bindande unionsrättsakt – Domstolsprövning – Europeiska bankmyndighetens riktlinjer (EBA) – Processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter – Giltighet – EBA:s befogenheter)

(2021/C 382/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fédération bancaire française (FBF)

Svarande: Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

Domslut

- 1) Artikel 263 FEUF ska tolkas så, att Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer av den 22 mars 2016 om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter (EBA/GL/2015/18) inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt denna artikel.
- 2) Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att domstolen enligt denna artikel är behörig att pröva giltigheten av sådana rättsakter som Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer av den 22 mars 2016 om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter (EBA/GL/2015/18).
- 3) Unionsrätten kräver inte att det, för att en invändning om rättsstridighet mot en unionsrättsakt ska kunna tas upp till sakprövning vid en nationell domstol, att rättsakten direkt och personligen berör den enskilde som åberopar denna invändning.
- 4) Vid prövningen av den tredje frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av Europeiska bankmyndighetens riktlinjer av den 22 mars 2016 om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter (EBA/GL/2015/18).

(¹) EUT C 61, 24.2.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 augusti 2021 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – A mot B

(Mål C-262/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Tillämpningsområde – Artikel 2 led 11 – Begreppet "olovligt bortförande eller kvarhållande av barn" – Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 – Begäran om återlämnande av ett litet barn som föräldrarna har gemensam vårdnad om – Medborgare i tredjeland – Överföring av barnet och barnets mor till den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 (Dublin III))

(2021/C 382/04)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: B

Domslut

Artikel 2 led 11 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att det inte kan utgöra ett olovligt bortförande eller ett olovligt kvarhållande, i den mening som avses i denna bestämmelse, när en av föräldrarna, utan den andra förälderns samtycke, har sett sig nödsakad att ta med sig sitt barn från sin hemviststat till en annan medlemsstat för att efterkomma ett beslut om överföring som fattats av den förstnämnda medlemsstaten på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, och att därefter kvarbli i den andra medlemsstaten efter det att beslutet om överföring har upphävts utan att myndigheterna i den förstnämnda medlemsstaten har beslutat om återtagande av de överförda personerna eller att bevilja dessa personer uppehållsrätt.

(¹) EUT C 252, 28.6.2021.)

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 22 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – SC Mitliv Exim SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-81/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Grundläggande rättigheter – Principen ne bis in idem – Kumulering av straffrättsliga och administrativa sanktioner – Kan ej tillämpas – Kompletterande skattemässiga skyldigheter – Räntor på ett belopp som en skattskyldig person har betalat i ett straffrättsligt förfarande)

(2021/C 382/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: SC Mitliv Exim SRL

Svarande: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Avgörande

Artiklarna 2 och 63 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att när de skattepliktiga transaktionerna har ägt rum och mervärdesskatt har blivit utkrävbar på dessa transaktioner kan en inbetalning, även en provisorisk inbetalning, som gjorts av den skattskyldiga personen för att reglera skatteskulden inte betraktas som en felaktig betalning och ge rätt till dröjsmålsränta.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2020.)

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 22 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – Verkställighet av den europeiska arresteringsorder som utfärdats mot VA

(Mål C-206/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 8.1 c – Europeisk arresteringsorder som utfärdats för lagföring av åklagarmyndigheten i en medlemsstat på grundval av en frihetsberövande åtgärd som vidtagits av samma myndighet – Ingen domstolsprövning före överlämnandet av den berörda personen – Följder – Effektivt domstolsskydd – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47)

(2021/C 382/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VA

Motpart: Åklagaren vid den regionala åklagarmyndigheten i Ruse, Bulgarien

Avgörande

Artikel 8.1 c i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att de krav som följer av den rätt till ett effektivt domstolsskydd som tillkommer en person som är föremål för en europeisk arresteringsorder för lagföring inte är uppfyllda när såväl den europeiska arresteringsordern som det beslut som ligger till grund härför har utfärdats av en "åklagare" som kan anses utgöra "utfärdande rättslig myndighet", i den mening som avses i artikel 6.1 i detta rambeslut, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, och varken denna arresteringsorder eller detta beslut kan bli föremål för domstolsprövning i den utfärdande medlemsstaten före det att den verkställande medlemsstaten överlämnar den eftersökta personen.

(¹) EUT C 262, 10.8.2020.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 1 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Pécsi Törvényszék – Ungern) – Tolnatext Bt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-636/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Unionens tullkodex – Artikel 22.6 – Artikel 29 – Rätten att bli hörd – Förfaranden inledda ex-officio – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Avsaknad av detaljerade skäl som motiverar behovet av svar på den hänskjutna frågan i syfte att lösa tvisten i målet vid den nationella domstolen – Det är uppenbart att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till prövning)

(2021/C 382/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Pécsi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tolnatext Bt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Pécsi Törvényszék (domstolen i Pécs, Ungern) genom beslut av den 30 oktober 2020 inte kan tas upp till prövning.

(¹) EUT C 62, 22.02.2021

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Köln (Tyskland) den 16 februari 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot AirHelp Germany GmbH

(Mål C-95/21)

(2021/C 382/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: AirHelp Germany GmbH

Detta mål avskrevs genom beslut av domstolens ordförande av den 17 juni 2021.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 5 mars 2021 –
Deutsche Lufthansa AG mot AirHelp Germany GmbH**

(Mål C-142/21)

(2021/C 382/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: AirHelp Germany GmbH

Detta mål avskrevs genom beslut av domstolens ordförande av den 18 juni 2021.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Köln (Tyskland) den 22 mars 2021 –
Deutsche Lufthansa AG mot GE**

(Mål C-173/21)

(2021/C 382/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: GE

Genom beslut av den 14 juni 2021 beslutade domstolens ordförande att avskriva målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castellón de la
Plana (Spanien) den 12 maj 2021 – Casilda mot Banco Cetelem SA**

(Mål C-302/21)

(2021/C 382/11)

Rättegångsspråk: spanska

Domstol som begär förhandsavgörande

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castellón de la Plana

Parter i det nationella målet

Kärande: Casilda

Svarande: Banco Cetelem SA

Tolkningsfrågor

Första tolkningsfrågan:

- a) Mot bakgrund av principen om unionsrättens företrädare inom unionens behörighetsområden, i synnerhet inom ramen för bestämmelserna om konsumentkrediter och konsumentavtal, ska prövningen av huruvida rättspraxis vid Tribunal Supremo (Spaniens högsta domstol), i dess egenskap av högsta domstolsinstans, rörande tolkningen och tillämpningen av lagen av den 23 juli 1908 om ogiltighet av avtal om utlåning till ockerränta, i dess egenskap av nationell bestämmelse, är förenlig med unionsrätten, med beaktande av att denna rättspraxis inte bara omfattar frågan om det ingångna avtalets ogiltighet utan även beskrivningen av konsumentkreditavtalets "huvudföremål", det vill säga en stående lånekredit, och förhållandet mellan priset och tjänstens kvalitet, görs ex officio av den nationella domstolen, eller är den, så som Tribunal Supremo har slagit fast, bara skyldig att pröva förenligheten med unionsrätten och unionens direktiv om käranden yrkar det (dispositionsprincipen), vilket innebär att om den förs som "en enda talan eller huvudtalan", ska konsumentkreditavtalets ogiltighet "på grund av att det utgör ocker", i dess egenskap av talan som bygger på en nationell bestämmelse, uppfattas så att unionsrättens företrädare och dess harmoniserande räckvidd "inte träder in", trots att Tribunal Supremos rättspraxis rörande tolkningen och tillämpningen av den ovannämnda lagen om ocker, omfattar beskrivningen av huvudföremålet och förhållandet mellan konsumentkreditens kvalitet och dess pris, vilket är en fråga som den nationella domstolen ska avgöra?
- b) Mot bakgrund av unionsrättens ovannämnda företrädare och dess harmoniserande räckvidd när det gäller reglering av konsumentkrediter och konsumentavtal samt med beaktande av att Tribunal Supremo i ett stort antal domar har slagit fast att den "uteslutning" som föreskrivs i artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾, i dess egenskap av harmoniserande bestämmelse, har införlivats fullständigt med den spanska rättsordningen, vilket innebär att den nationella domstolen inte ska pröva priser, mot bakgrund av att det i den spanska rättsordningen inte finns någon rättslig bestämmelse som generellt möjliggör eller utgör grund för en sådan domstolsprövning av priser, vilket innefattar 1908 års lag om ocker, samt med beaktande av att det inte har gjorts någon prövning av den eventuella avsaknaden av tydlighet när det gäller det villkor som bestämmer konsumentkreditens pris, utgör då artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG hinder för att den nationella domstolen, i enlighet med en nationell bestämmelse, nämligen den ovannämnda 1908 års lag om ocker, utanför dess naturliga räckvidd rörande ogiltigförklaringen av det ingångna avtalet, som en "ny" befogenhet, gör en "domstolsprövning" rörande avtalets huvudföremål där en generell bedömning görs av antingen priset på konsumentkrediten, genom hänvisning till krediträntan (den nominella räntan), eller av kostnaden för konsumentkrediten, genom hänvisning till den effektiva räntan?
- c) Är den nationella domstolens prövning för att generellt fastställa priset eller kostnaden för konsumentkrediten, utan någon föregående nationell bestämmelse som uttryckligen ger stöd för detta, förenlig med artikel 120 FEUF, med avseende på en öppen marknadsekonomi och principen om parternas avtalsfrihet?

Andra tolkningsfrågan:

Mot bakgrund av principen om unionsrättens företrädare inom ramen för harmoniseringen av unionens behörighet och i synnerhet mot bakgrund av bestämmelserna om konsumentkrediter och konsumentavtal, samt med beaktande av att rättssäkerhetsprincipen utgör en nödvändig förutsättning för att den gemensamma marknaden för konsumentkrediter ska fungera korrekt och effektivt, utgör rättssäkerhetsprincipen hinder för en begränsning av den effektiva ränta som generellt får åläggas en konsument i ett konsumentkreditavtal i syfte att bekämpa ocker, vilket den spanska Tribunal Supremo har slagit fast på grundval av parametrar som inte är objektiva och tydliga, utan enbart genom en ungefärlig hänvisning, vilket innebär att det är upp till varje nationell domstol att efter eget skön bestämma dem när den prövar den aktuella tvisten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia (Spanien) den 19 maj 2021 – Tráficos Manuel Ferrer S. L. m.fl. mot Daimler AG

(Mål C-312/21)

(2021/C 382/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Parter i det nationella målet

Kärande: Tráficos Manuel Ferrer S. L., D. Ignacio

Svarande: Daimler AG

Tolkningsfrågor

- 1) Är det system som föreskrivs i artikel 394.2 civilprocesslagen, enligt vilken det är tillåtet att den som har lidit skada till följd av ett konkurrensbegränsande beteende enligt artikel 101 FEUF får stå för en andel av rättegångskostnaderna i förhållande till de belopp som betalats felaktigt som ett överpris och som återbetalats till den skadelidande efter det att hans eller hennes ersättningsanspråk delvis bifallits, när det, såsom en uttalad förutsättning, antas att det föreligger en konkurrensbegränsande överträdelse och ett orsakssamband mellan denna överträdelse och uppkomsten av en skada, vilken med säkerhet erkänns, beräknas och beviljas som en följd av rättegången, förenligt med skadelidandens rätt till full ersättning för ett konkurrensbegränsande beteende enligt nämnda artikel 101 FEUF och enligt rättspraxis om dess tolkning?
- 2) Är det möjligt för den nationella domstolen vid beräkningen av skadeståndsbeloppet att beräkna skadan subsidiärt och självständigt, på grund av att det konstaterats att det föreligger informationsasymmetri eller oövertvinnliga svårigheter vad gäller beräkningen som inte får hindra den skadelidandes rätt till full ersättning för ett konkurrensbegränsande förfarande enligt artikel 101 FEUF, jämförd med artikel 47 i stadgan, även för det fall den som lidit skada till följd av en konkurrensbegränsande överträdelse bestående i en kartell som gett upphov till överpriser har haft tillgång, under rättegången, till de uppgifter som svaranden själv har grundat sitt sakkunnigutlåtande på för att utesluta förekomsten av en ersättningsgill skada?
- 3) Är det möjligt för den nationella domstolen vid beräkningen av skadeståndsbeloppet att beräkna skadan subsidiärt och självständigt, på grund av att det konstaterats att det föreligger informationsasymmetri eller oövertvinnliga svårigheter vad gäller beräkningen som inte får hindra den skadelidandes rätt till full ersättning för ett konkurrensbegränsande förfarande enligt artikel 101 FEUF, jämförd med artikel 47 i stadgan, även för det fall den som lidit skada till följd av en konkurrensbegränsande överträdelse bestående i en kartell som gett upphov till överpriser framställer sitt ersättningsanspråk mot en av en av mottagarna av det administrativa beslutet, vilken är solidariskt ansvarig för skadan, men som inte har salufört den produkt eller den tjänst som förvärvats av den skadelidande?

Överklagande ingett den 25 maj 2021 av PNB Banka AS av det beslut som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 12 mars 2021 i mål T-50/20, PNB Banka mot ECB

(Mål C-326/21 P)

(2021/C 382/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: PNB Banka AS (ombud: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska centralbanken (ECB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet,

- i enlighet med artikel 264 FEUF ogiltigförklara ECB:s beslut av den 19 november 2019 att inte ge klagandens konkursförvaltare i uppdrag att ge den av klagandens styrelse bemyndigade advokaten tillträde till klagandens lokaler, till den information som klaganden har samt till dess personal och resurser,
- i den mån domstolen inte kan fatta beslut i sak, återförvisa målet till tribunalen för att den ska pröva talan om ogiltigförklaring, och
- förplikta ECB att ersätta klagandens rättegångskostnader och rättegångskostnaderna i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tolv grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt åberopat rättspraxis som rör talan som väckts mot unionsrättsakter med allmän verkan som kräver införlivande eller nationella genomförandeakter av personer som inte är mottagare av dessa rättsakter. Tribunalen har tillämpat denna rättspraxis på förevarande mål som rör en direkt talan mot en enskild unionsrättsakt som endast kan angripas genom en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF och som har direkta verkningar utan att det behövs något genomförande.

Andra grunden: Det överklagade beslutet strider mot principen om att möjligheten att väcka talan vid domstolen inom ramen för artikel 263 FEUF inte kan vara beroende av medlemsstaterna.

Tredje grunden: Det överklagade beslutet är oförenligt med den exklusiva behörighet som Europeiska unionens domstol har enligt artikel 263 FEUF.

Fjärde grunden: Det överklagade beslutet strider mot principen om att ett rättsmedel inte är effektivt om det av strukturella skäl är teoretiskt och illusoriskt.

Femte grunden: Det överklagade beslutet strider mot artikel 51 i stadgan.

Sjätte grunden: Det överklagade beslutet grundar sig på en felaktig teleologisk tolkning av ECB:s tillsynsbefogenheter.

Sjunde grunden: Tribunalen har underlåtit att beakta att analysen enligt artikel 47 i stadgan måste grundas på det sätt på vilket den berörda europeiska institutionen faktiskt agerar och kan agera och inte enbart på dess förmåga att ge formellt bindande order till tredje man.

Åttonde grunden: Det överklagade beslutet grundar sig på en felaktig distinktion mellan tillsynsrätt och insolvensrätt.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt antagit att ECB saknar den nödvändiga behörigheten.

Tionde grunden: Det överklagade beslutet grundar sig på ett felaktigt antagande om hur återkallandet av tillståndet påverkar ECB:s behörighet.

Elfte grunden: Tribunalen har felaktigt antagit att ECB har följt domen av den 5 november 2019, ECB m.fl. mot Trasta Komercbanka m.fl. (C-663/17 P, C-665/17 P och C-669/17 P, EU:C:2019:923).

Tolfte grunden: Tribunalen har inte på lämpligt sätt behandlat klagandens grunder avseende rätten att bli hörd, motiveringsskyldigheten och principen att ingen kan åberopa en egen rättsstridig handling till sitt försvar (*nemo auditur*).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil nº 17 de Madrid (Spanien) den 27 maj 2021 – European Superleague Company, S.L. mot Union of European Football Associations (UEFA) och Fédération internationale de football association (FIFA)

(Mål C-333/21)

(2021/C 382/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil nº 17 de Madrid

Parter i det nationella målet

Sökande: European Superleague Company, S.L.

Svarande: Union of European Football Associations (UEFA) och Fédération internationale de football association (FIFA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 102 FEUF tolkas så, att denna artikel utgör hinder för ett missbruk av en dominerande ställning som består i att FIFA och UEFA i sina stadgar (särskilt artiklarna 22 och 71–73 i FIFA:s stadgar, artiklarna 49 och 51 i UEFA:s stadgar samt varje liknande artikel som återfinns i stadgarna för FIFA:s och UEFA:s medlemsförbund och de nationella ligorna) föreskriver att det krävs föregående tillstånd från dessa organisationer, vilka har gett sig själva exklusiv behörighet att anordna eller tillåta internationella tävlingar mellan fotbollsklubbar i Europa, för att en utomstående organisation ska kunna skapa en ny tävling mellan europeiska fotbollsklubbar, såsom European Superleague, särskilt som det inte finns något reglerat förfarande som bygger på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier, och med hänsyn till den möjliga intressekonflikt som berör FIFA och UEFA?
- 2) Ska artikel 101 FEUF tolkas så, att det enligt denna artikel är förbjudet för FIFA och UEFA att i sina stadgar (särskilt artiklarna 22 och 71–73 i FIFA:s stadgar, artiklarna 49 och 51 i UEFA:s stadgar och varje artikel som återfinns i stadgarna för FIFA:s och UEFA:s medlemsförbund och de nationella ligorna) kräva föregående tillstånd från dessa organisationer, vilka har gett sig själva exklusiv behörighet att anordna eller tillåta internationella tävlingar mellan fotbollsklubbar i Europa, för att en utomstående organisation ska kunna skapa en tävling mellan europeiska fotbollsklubbar, såsom European Superleague, särskilt som det inte finns något reglerat förfarande som bygger på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier, och med hänsyn till den möjliga intressekonflikt som berör FIFA och UEFA?
- 3) Ska artiklarna 101 och/eller 102 [FEUF] tolkas så, att det enligt dessa artiklar är förbjudet för FIFA, UEFA, dess medlemsförbund eller de nationella ligorna att vidta sanktionsåtgärder mot fotbollsklubbar som deltar i European Superleague eller deras spelare, för att avskräcka dem från att delta i denna liga? För det fall att det vidtas sanktioner i form av utestängning från tävlingar eller förbud mot att delta i respektive landslags matcher ställs följande fråga: Strider sådana sanktioner mot artikel 101 FEUF och/eller artikel 102 FEUF, om de inte grundas på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier?
- 4) Ska artiklarna 101 FEUF och/eller 102 FEUF tolkas så, att det som anges i artiklarna 67 och 68 i FIFA:s stadgar är oförenligt med de förstnämnda artiklarna i den del UEFA och dess nationella medlemsförbund där identifieras som "ursprungliga innehavare av alla rättigheter som är knutna till tävlingar ... inom deras respektive jurisdiktion", vilket berövar deltagande klubbar och varje annan alternativ tävlingsarrangör den ursprungliga äganderätten till nämnda rättigheter, och ger FIFA exklusivt ansvar för marknadsföringen av dessa rättigheter?
- 5) Om FIFA och UEFA, i egenskap av organisationer med exklusiv behörighet att anordna och tillåta internationella tävlingar mellan fotbollsklubbar i Europa, med stöd av ovannämnda bestämmelser i sina stadgar förbjuder eller motsätter sig att European Superleague etableras, ställs följande fråga: Ska artikel 101 FEUF tolkas så, att dessa konkurrensbegränsningar kan anses omfattas av undantaget i denna bestämmelse, eftersom de väsentligt begränsar möjligheten att utveckla andra tävlingar, hindrar uppkomsten av alternativa produkter än dem FIFA/UEFA erbjuder på marknaden och begränsar innovationen genom att hindra andra format och utformningar, undanröjer den potentiella konkurrensen på marknaden och begränsar konsumenternas valmöjligheter? Föreligger det sakliga skäl för en sådan inskränkning som gör det möjligt att dra slutsatsen att det inte föreligger något missbruk av dominerande ställning, i den mening som avses i artikel 102 FEUF?
- 6) Ska artiklarna 45, 49, 56 och/eller 63 FEUF tolkas så, att en sådan bestämmelse som den som återfinns i FIFA:s och UEFA:s stadgar (särskilt artiklarna 22 och 71–73 i FIFA:s stadgar, artiklarna 49 och 51 i UEFA:s stadgar samt varje liknande artikel som återfinns i stadgarna för medlemsförbunden och de nationella ligorna), utgör en inskränkning som strider mot någon av de grundläggande friheter som garanteras i nämnda artiklar i FEUF, eftersom den kräver föregående tillstånd från dessa enheter för att en näringsidkare i en medlemsstat ska tillåtas att anordna en tävling mellan europeiska fotbollsklubbar, såsom European Superleague?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla
(Spanien) den 27 maj 2021 – Vicente mot Delia**

(Mål C-335/21)

(2021/C 382/15)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Parter i det nationella målet

Klagande: Vicente

Motpart: Delia

Tolkningsfrågor

- 1) Är ett summariskt förfarande för begäran om indrivning av en advokats arvode, som inte medger att domstolen på eget initiativ prövar den eventuella oskäligheten hos villkoren i avtalet som ingåtts med en konsument, i och med att domstolen inte får ingripa under något steg i förfarandet om inte klienten bestrider indrivningen och någon av parterna sedan överklagar det slutgiltiga beslutet från Letrado de la Administración de Justicia (justitiesekreterare), förenligt med direktiv 93/13⁽¹⁾ och dess effektivitetsprincip, i förhållande till rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan?
- 2) Är det förenligt med direktiv 93/13 och dess effektivitetsprincip, i förhållande till rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan, att domstolens eventuella oskälighetsprövning, på eget initiativ eller på begäran av en part, i denna typ av förfarande av summarisk beskaffenhet, görs inom ramen för ett fakultativt överklagande av ett beslut som fattats av ett organ som inte utövar dömande verksamhet, i detta fall justitiesekreteraren, som i princip ska begränsa sig endast till föremålet för beslutet och inte får beakta annan bevisning än den skriftliga bevisning som redan inlämnats av parterna?
- 3) Ska ett villkor i ett avtal mellan en advokat och en konsument, som det omtvistade villkoret, enligt vilket arvode ska betalas i det fall klienten återkallar talan innan förfarandet avslutas eller när en överenskommelse med banken utan advokatbyråns vetskap eller i strid med dess rekommendation, anses omfattas av bestämmelserna i artikel 4.2 i direktiv 93/13, på grund av att det handlar om ett väsentligt villkor som avser föremålet för avtalet, i detta fall priset?
- 4) I det fall svaret på föregående fråga är jakande, kan detta villkor, enligt vilket arvodet fastställs genom att hänvisa till en räknatabell från ett advokatsamfund där det anges att olika regler ska tillämpas beroende på det konkreta fallet, och som inte har omnämnts i förhandsinformationen, anses vara klart och begripligt i enlighet med artikel 4.2 i direktiv 93/13?
- 5) I det fall svaret på föregående fråga är nekande, kan det anses vara en otillbörlig affärsmetod i den mening som avses i direktiv 2005/29⁽²⁾ att infoga ett villkor som det omtvistade villkoret i ett avtal mellan en advokat och en konsument, enligt vilket advokatens arvode fastställs genom att endast hänvisa till en räknatabell från ett advokatsamfund där det anges att olika regler ska tillämpas beroende på det konkreta fallet, och som inte har omnämnts i det kommersiella erbjudandet eller i förhandsinformationen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EUT L 95, 1993, s. 29)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT, L 149, 2005, s. 22)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 4 juni 2021 – ING Luxembourg SA mot VX

(Mål C-346/21)

(2021/C 382/16)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i det nationella målet

Klagande: ING Luxembourg SA

Motpart: VX

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 8 i förordning (EG) nr 1393/2007⁽¹⁾ tolkas så, att delgivning genom rekommenderat brev med ett bolag med säte i en annan medlemsstat, utan att standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 används, kan anses giltig under omständigheterna i förevarande mål?
- 2) Kan förordning (EG) nr 1393/2007 och de principer i unionsrätten som ligger till grund för förordningen tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa artikel 191.2 i Código de Processo Civil Português (den portugisiska lagen om rättegången i tvistemål), i det nu aktuella målet, i den mån det i denna bestämmelse föreskrivs att återopande av att en delgivning är ogiltig ska ske inom en viss tidsfrist (den som angetts för att inkomma med svaromål)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 2007, s. 79)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 14 juni 2021 – R.T. mot Hauptzollamt Hamburg

(Mål C-368/21)

(2021/C 382/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: R.T.

Motpart: Hauptzollamt Hamburg

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 30 och 60 i direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ tolkas så, att platsen för import av ett transportmedel som är registrerat i ett tredje land, vilket införs i unionen i strid med tullbestämmelserna, i mervärdesskattehänseende är belägen i den medlemsstat i vilken åsidosättandet av tullbestämmelserna ägde rum och transportmedlet för första gången användes som transportmedel i unionen, eller i den medlemsstat i vilken den som har åsidosatt tullbestämmelserna är etablerad och där denne använder fordonet?

- 2) Om platsen för import är belägen i en annan medlemsstat än Tyskland: Strider det mot direktiv 2006/112/EG, särskilt artiklarna 30 och 60 i detta direktiv, om det i en nationell bestämmelse föreskrivs att artikel 87.4 i förordning (EU) nr 952/2013 ⁽²⁾ är analogt tillämplig på mervärdesskatt vid import?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 17 juni 2021 –
Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR**

(Mål C-372/21)

(2021/C 382/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR

Motpart: Bildungsdirektion für Vorarlberg

Tolkningsfrågor

1. Är med beaktande av artikel 17 FEUF unionsrätten, särskilt artikel 56 FEUF, tillämplig på en situation i vilken ett religiöst samfund som är erkänt och etablerat i en av Europeiska unionens medlemsstater ansöker om bidrag i en annan medlemsstat för en privatskola som samfundet erkänt som konfessionell och som drivs av en förening registrerad i denna andra medlemsstat?

Om den första tolkningsfrågan besvaras jakande:

2. Ska artikel 56 FEUF tolkas så, att nämnda bestämmelse utgör hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken det som ett villkor för beviljande av bidrag till konfessionella privatskolor föreskrivs att sökanden är en kyrka eller ett religiöst samfund som är erkänt enligt nationell rätt?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 24 juni 2021 –
Ryanair DAC Happy Flights Srl, tidigare Happy Flights Sprl**

(Mål C-386/21)

(2021/C 382/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i det nationella målet

Klagande: Ryanair DAC

Motpart: Happy Flights Srl, tidigare Happy Flights Sprl

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1.a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet "talan [som] avser avtal" i den mening som avses i denna bestämmelse omfattar en skadeståndstalan som väckts på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽²⁾, av ett inkassoföretag som står utanför lufttransportavtalet och åberopar sin ställning som förvärvare av passagerarens fordran trots att detta bolag inte styrker att det har övertagit den ursprungliga avtalspartens samtliga rättigheter och skyldigheter?
- 2) Ska, för den händelse att den första frågan ska besvaras jakande, artikel 7.1.a och 7.1.b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att uppfyllelseorten för den förpliktelse som ligger till grund för begäran är den ort där lufttransportavtalet verkställs, det vill säga avreseorten eller ankomstorten för flygningen, eller någon annan ort?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT, L 46, 2004, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Erfurt (Tyskland) den 23 juni 2021 –
A mot B**

(Mål C-388/21)

(2021/C 382/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Erfurt

Parter i det nationella målet

Klagande: A

Motpart: B

Tolkningsfrågor

1. Syftar artiklarna 18.1, 26.1 och 46 i direktiv 2007/46/EG ⁽¹⁾, jämförda med artiklarna 4, 5 och 13 i förordning (EG) nr 715/2007, till att även skydda enskilda motorfordonsköparens intressen och deras tillgångar? Innefattar detta även en enskild fordonsköparens intresse av att inte köpa ett fordon som inte uppfyller kraven i unionsrätten, i synnerhet ett fordon utrustat med en förbjuden manipulationsanordning som avses i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 ⁽²⁾?
2. Krävs det enligt unionsrätten – särskilt enligt effektivitetsprincipen och EU:s grundläggande rättigheter – samt naturens rättigheter att fordonsköparen har ett civilrättsligt skadeståndsanspråk gentemot fordonstillverkaren vid varje vållande – oaktsamt eller uppsåtligt – från tillverkarens sida när ett fordon som är utrustat med en förbjuden manipulationsanordning enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007 släpps ut på marknaden?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) (EUT L 263, 2007, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht München I (Tyskland) den 29 juni 2021 –
KT, NS mot FTI Touristik GmbH**

(Mål C-396/21)

(2021/C 382/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht München I

Parter i det nationella målet

Kärande: KT, NS

Svarande: FTI Touristik GmbH

Tolkningsfråga

Utgör restriktionerna i samband med en infektionssjukdom på resmålet en sådan bristande överensstämmelse som avses i artikel 14.1 i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ även när sådana restriktioner har införts såväl på resenärens bosättningsort som i andra länder, på grund av infektionssjukdomens världsomspännande karaktär?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 28 juni 2021 – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris mot Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Mål C-398/21)

(2021/C 382/22)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Sökande: Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris

Motparter: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Giltighetsfrågor

- Åsidosätter artikel 8ab.5 i direktiv 2011/16⁽¹⁾ rätten till en rättvis rättegång som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i den mån denna bestämmelse i princip inte utesluter att advokater som fullgör rättsliga uppgifter kan ingå i kategorin förmedlare som ska tillhandahålla skattemyndigheten de upplysningar som är nödvändiga för att rapportera ett gränsöverskridande skattearrangemang eller underrätta eventuella andra förmedlare om denna rapporteringsplikt?

- Åsidosätter artikel 8ab.5 i direktiv 2011/16 den rätt till skydd för korrespondens och privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i den mån denna bestämmelse i princip inte utesluter att advokater som ger klienter rådgivning med avseende på deras rättsliga ställning kan ingå i kategorin förmedlare som ska tillhandahålla skattemyndigheterna de upplysningar som är nödvändiga för att rapportera ett gränsöverskridande skattearrangemang eller underrätta eventuella andra förmedlare om denna rapporteringsplikt?

(¹) Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

Överklagande ingett den 6 juli 2021 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 april 2021 i mål T-322/14, El-Qaddafi mot rådet

(Mål C-413/21 P)

(2021/C 382/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och M. Bishop)

Övrig part i målet: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens överklagade dom,
- slutligt avgöra de frågor som avses med detta överklagande och ogilla motpartens talan, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål och i mål T-322/19.

Grunder och huvudargument

Rådet gör gällande att tribunalen i den överklagade domen i mål T-322/19 gjort fel på följande punkter:

- Första grunden för överklagandet: Åsidosättande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande friheterna och artikel 36, jämförd med artikel 53 första stycket, i domstolens stadga samt feltolkning av rådets beslut (Gusp) 2015/1333 (¹).
- Andra grunden för överklagandet: Feltolkning av artiklarna 8.1 och 9.1 i rådets beslut 2015/1333 och artikel 6.1 i rådets förordning 2016/44 (²).
- Tredje grunden för överklagandet: Tribunalen har missuppfattat rådets argument, åsidosatt principen om att parternas yrkanden och grunder ska förstås i enlighet med deras lydelse, feltolkat rådets beslut 2015/1333 och rådets förordning 2016/44 samt åsidosatt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande friheterna.
- Fjärde grunden för överklagandet: Tribunalen har missuppfattat bevisningen, åsidosatt principen att handlingar samt yrkanden och grunder ska förstås i enlighet med deras lydelse, åsidosatt artikel 36, jämförd med artikel 53 första stycket i domstolens stadga, och åsidosatt artikel 263 FEUF och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

(¹) Rådets beslut (Gusp) 2015/1333 av den 31 juli 2015 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen och om upphävande av beslut 2011/137/Gusp (EUT L 206, 2015, s. 34).

(²) Rådets förordning (EU) 2016/44 av den 18 januari 2016 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen och om upphävande av förordning (EU) nr 204/2011 (EUT L 12, 2016, s. 1).

Överklagande ingett den 16 juli 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 19 maj 2021 i mål T-628/20, Ryanair mot kommissionen (Spanien; covid-19)

(Mål C-441/21 P)

(2021/C 382/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC (ombud: V. Blanc, E. Vahida och F.-C. Laprèvote, avocats, S. Rating, abogado, och I.G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungadömet Spanien, Republiken Frankrike

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- i enlighet med artiklarna 263 FEUF och 264 FEUF ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 5414 final av den 31 juli 2020 om statligt stöd SA.57659 (2020/N) – Spanien Covid-19 – Rekapitaliseringsfond,
- förordna att kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Ryanairs rättegångskostnader samt förordna att inventarierna i första instans och i målet om överklagande ska bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat sex grunder till stöd för överklagandet.

Första grunden: Tribunalens rättstillämpning var felaktig när den avfärdade klagandens argument att det hade skett en omotiverad kränkning av icke-diskrimineringsprincipen.

Andra grunden: Tribunalens rättstillämpning var felaktig och den gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den prövade klagandens argument att etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster åsidosatts.

Tredje grunden: Tribunalens rättstillämpning var felaktig och den gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den prövade klagandens argument angående att avvägningen hade tillämpats felaktigt.

Fjärde grunden: Tribunalens rättstillämpning var felaktig och den gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den kvalificerade stödet som en stödordning.

Femte grunden: Tribunalens rättstillämpning var felaktig och den missuppfattade de faktiska omständigheterna med avseende på kommissionens underlåtenhet att inleda ett formellt granskningsförfarande.

Sjätte grunden: Tribunalens rättstillämpning var felaktig och den missuppfattade de faktiska omständigheterna med avseende på kommissionens underlåtenhet att lämna en motivering.

Överklagande ingett den 15 juli 2021 av ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S, Danske Fragtmænd A/S av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-561/18, ITD och Danske Fragtmænd mot kommissionen

(Mål C-442/21 P)

(2021/C 382/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S, Danske Fragtmænd A/S (ombud: L. Sandberg-Mørch, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Jørgen Jensen Distribution A/S, Dansk Distribution A/S, Konungariket Danmark

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 5 maj 2021 i mål T-561/18 i den mån tribunalen inte godtog klagandenas påståenden att kommissionen hade allvarliga svårigheter att komma fram till att den ersättningen för skyldigheten att tillhandahålla universella posttjänster utgör ett stöd som är förenligt med den inre marknaden, att kommissionen hade allvarliga svårigheter att komma fram till att den statliga garantin utgjorde ett existerande stöd och att kommissionen också hade allvarliga svårigheter vid sin bedömning av felallokeringen av kostnader, och
- förplikta motparten att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

1. För det första var det felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna när tribunalen fann att kommissionen inte hade några allvarliga svårigheter när det gällde att utesluta de immateriella fördelarna (företagets rykte och allmänna samhällsnärvaro) som Post Danmark åtnjöt till följd av att det tillhandahöll universella posttjänster från den nettokostnad som undvikits (NAC).
2. För det andra utgjorde det felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att kommissionen inte hade allvarliga svårigheter att komma fram till att stödet var förenligt med den inre marknaden baserat på ramverket för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse för fullgörandet av skyldigheten att tillhandahålla universella posttjänster men sedan godkände stödet för kostnaderna för att säga upp anställda i samband med omvandlingen/omstruktureringen av Post Danmark.
3. För det tredje var det felaktig rättstillämpning när tribunalen i strid med artiklarna 107.1 och 108.2 FEUF fann att kommissionen inte hade allvarliga svårigheter att komma fram till att Post Danmarks överallokering av gemensamma kostnader till de universella posttjänsterna inte utgjorde statligt stöd.

Klagandena hävdar att tribunalens felaktiga slutsats är baserad på två fall av felaktig rättstillämpning, vilka svarar mot två delgrunder:

- a. Det var felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att avsnitt 4.4 c i 2006 års redovisningsförordning och avsnitt 4.3 c i 2011 års redovisningsförordning bara är en specifik tillämpning av de principer som slås fast i avsnitt 4.4 a och b i 2006 och 2011 års redovisningsförordningar.
- b. Det var felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att lämpligheten av Post Danmarks allokering av gemensamma kostnader visas att Post Danmarks konton varit föremål för regelbundna revisioner.

Talan väckt den 16 juli 2021 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-444/21)

(2021/C 382/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes och M. Noll-Ehlers)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.4 och 6.1 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾ (nedan kallat direktivet), genom att
  - inte så fort som möjligt, och senast inom sex år, till särskilda bevarandeområden utse 217 av de 423 områden av gemenskapsintresse i den atlantiska biogeografiska regionen på dess territorium, vilka hade tagits upp i listan genom kommissionens beslut 2004/813/EG av den 7 december 2004, ⁽²⁾ i dess uppdaterade lydelse enligt kommissionens beslut 2008/23/EG av den 12 november 2007 ⁽³⁾ och 2009/96/EG av den 12 december 2008, ⁽⁴⁾
  - inte fastställa områdesspecifika och detaljerade bevarandemål för 140 av de 423 områden som tagits upp i listan i de ovannämnda kommissionsbesluten, och
  - inte anta nödvändiga bevarandeåtgärder som motsvarar de ekologiska behoven hos de livsmiljötyper som anges i bilaga I och de arter som anges i bilaga II till direktivet, för något av de 423 områden som tagits upp i listan i de ovannämnda kommissionsbesluten,
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Irland inte har inrättat eller förvaltats sitt Natura 2000-nätverk i enlighet med de rättsliga kraven i direktivet.

För det första har Irland åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4.4 i direktivet genom att inte så fort som möjligt och senast inom sex år till särskilda bevarandeområden utse samtliga de 423 områden som tagits upp i listan i de ovannämnda kommissionsbesluten. Denna underlåtenhet gällde 217 områden vid utgången av den period som anges i det kompletterande motiverade yttrandet.

För det andra har Irland underlåtit att följa artikel 4.4 i direktivet genom att inte fastställa områdesspecifika och detaljerade bevarandemål för vart och ett av de 423 områdena i fråga. Denna underlåtenhet avser 140 områden vid utgången av den tidsperiod som anges i det kompletterande motiverade yttrandet.

För det tredje har Irland underlåtit att anta nödvändiga bevarandeåtgärder som motsvarar de ekologiska behoven hos de livsmiljötyper som anges i bilaga I och de arter som anges i bilaga II i enlighet med artikel 6.1 i direktivet, för något av de 423 områden som omfattas av detta fördragsbrott. Irlands praxis vad gäller bevarandeåtgärder har lett till den situationen att det vid utgången av den period som anges i det kompletterande motiverade yttrandet inte hade antagits några åtgärder som motsvarade de rättsliga krav som ställs i artikel 6.1 i direktivet för något av de 423 områden som omfattas av detta fördragsbrott. Det hade inte antagits några bevarandeåtgärder alls för många av områdena. För andra områden hade bevarandeåtgärder endast antagits för en del av de relevanta livsmiljötyperna i bilaga I och av de arter i bilaga II som har en betydande förekomst i områdena. Dessutom saknade ett stort antal områden bevarandeåtgärder som baserats på områdesspecifika och klart definierade bevarandemål. Irland har därtill på ett allmängiltigt och varaktigt sätt underlåtit att uppfylla artikel 6.1 i direktivet, genom att anta bevarandeåtgärder som inte är tillräckligt preciserade och detaljerade och som innebär att betydande påverkansfaktorer och hot lämnas utan åtgärd.

⁽¹⁾ EGT L 206, 1992, s. 7 .

⁽²⁾ 2004/813/EG: Kommissionens beslut av den 7 december 2004 om antagande av en lista över områden av gemenskapsintresse i den atlantiska biogeografiska regionen, i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG (EUT L 387, 2004, s. 1).

⁽³⁾ 2008/23/EG: Kommissionens beslut av den 12 november 2007 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en första uppdaterad lista över områden av gemenskapsintresse i den atlantiska biogeografiska regionen (EUT L 12, 2008, s. 1).

⁽⁴⁾ 2009/96/EG: Kommissionens beslut av den 12 december 2008 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en andra uppdaterad lista över områden av gemenskapsintresse i den atlantiska biogeografiska regionen (EUT L 43, 2009, s. 466).

Överklagande ingett den 22 juli 2021 av Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/18 och T-525/18, Storhertigdömet Luxemburg m.fl. mot kommissionen

(Mål C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA (ombud: advokaterna C. Rydzynski, B Le Bret, M. Struys och F. Pili)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat,
- upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/18 och T-525/18, Luxembourg och Engie Global LNG Holding m.fl./kommissionen,
- slutligt avgöra målet, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga, och i första hand bifalla de yrkanden som framställdes av Engie i första instans eller i andra hand ogiltigförklara artikel 2 i kommissionens beslut (EU) 2019/421 av den 20 juni 2018 om det statliga stöd SA.44888 (2016/C) (f.d. 2016/NN) som Luxemburg har genomfört till förmån för Engie (EUT L 78, 2019, s. 1), i den mån det fastställs att stödet ska återkrävas,
- i tredje hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Engie Global LNG Holding, Engie Invest International och Engie åberopar tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Klagandena anser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna i samband med definitionen av den snäva referensramen i) genom att inte ta med moder-/dotterbolagsdirektivet i definitionen av denna referensram, ii) genom att skapa ett samband mellan artiklarna 164 och 166 i den luxemburgska inkomstskattelagen, iii) genom att finna att ZORA-tilläggen utgjorde vinstutdelning och iv) genom att finna att de berörda skatterättsliga förhandsbeskeden gav en selektiv fördel.

Vidare gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna när den kom fram till att det förelåg en selektiv fördel med hänsyn till den luxemburgska bestämmelsen om rättsmissbruk i) med avseende på den fastställda referensramen, ii) med avseende på identifieringen av en selektiv fördel och iii) i samband med tolkningen av luxemburgsk rätt.

I konsekvens med den första och den andra grunden menar klagandena att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den inte godtog de argument klagandena utvecklade i samband med yrkandet om ogiltigförklaring när det gäller kommissionens begränsade befogenhet enligt artiklarna 2–5 FEUF angående fördelningen av befogenheter mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna, jämförda med artiklarna 113–117 FEUF.

Slutligen anser klagandena att tribunalens förordnande om återkrav av stödet strider mot rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar.

Överklagande ingett den 2 augusti 2021 av China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 19 maj 2021 i mål T-254/18, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mot kommissionen

(Mål C-478/21 P)

(2021/C 382/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (ombud: R. Antonini, avvocato, E. Monard och B. Maniatis, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain Pam, Ulefos Oy

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska:

- upphäva den överklagade domen,
- bifalla klagandenas yrkanden såsom de framställts i ansökan till tribunalen och ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/140 av den 29 januari 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina samt om avslutande av undersökningen av import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Indien, ⁽¹⁾ i den del det avser CCCME, de enskilda företagen samt berörda medlemmar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandet vid tribunalen och vid domstolen, inklusive klagandenas kostnader, samt förplikta eventuella intervenienter att bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att det inte förelåg något åsidosättande av artiklarna 3.2, 3.3, 3.6, och 3.7 i grundförordningen⁽²⁾ eller av principen om god förvaltning med avseende på importuppgifter.

Andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig bedömning då den slog fast att det inte förelåg något åsidosättande av artiklarna 3.2, 3.5, 3.6, och 3.7 i grundförordningen eller av principen om god förvaltning, eftersom bedömningen av skadan och orsakssambandet inte grundades på faktiska bevis och en objektiv prövning.

Tredje grunden: Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att det inte förelåg något behov av en segmentspecifik analys för att uppfylla kraven i artiklarna 3.6 och 3.7 i grundförordningen.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att det inte förelåg något åsidosättande av artiklarna 3.6 och 3.7 i grundförordningen till följd av avsaknaden av prisunderskridande för en del av försäljningen inom unionen.

Femte grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fastställde att det tredje yrkandet delvis inte kunde tas upp till prövning. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den slog fast att det inte förelåg något åsidosättande av artiklarna 6.7, 19.1, 19.2, 20.2 och 20.4 i grundförordningen samt rätten till försvar med avseende på kravet att ange grundläggande uppgifter och överväganden.

⁽¹⁾ EUT L 25, 2018, s. 6.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 25 juni 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-345/20) ⁽¹⁾

(2021/C 382/29)

Rättegångsspråk: portugisiska

Ordföranden har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 329, 5.10.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln – Tyskland) – Deutsche Lufthansa AG mot LE

(Mål C-629/20) ⁽¹⁾

(2021/C 382/30)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 72, 01.03.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln – Tyskland) – AX mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-9/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/31)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 88, 15.3.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Hamburg – Tyskland) – flightright GmbH mot Ryanair DAC

(Mål C-37/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/32)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 163, 3.5.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln – Tyskland) – Deutsche Lufthansa AG mot BC

(Mål C-106/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/33)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 182, 10.05.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Nokia Technologies Oy mot Daimler AG, i närvaro av: Continental Automotive GmbH m.fl.

(Mål C-182/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/34)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 252, 28.6.2021.

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 12 juli 2021 – Ryanair och Laudamotion mot kommissionen

(Mål T-866/19) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Lufttransport – Förordning (EG) nr 261/2004 – Regler om fördelning av lufttrafik mellan flygplatserna Schiphol och Lelystad – Prioritet vid tilldelningen av ankomst- och avgångstider på flygplatsen Lelystad – Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Avvisning)

(2021/C 382/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) och Laudamotion GmbH (Schwechat, Österrike) (ombud: advokaterna E. Vahida och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci och W. Mölls)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1585 av den 24 september 2019 om inrättande av trafikfördelningsregler enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 för flygplatserna Amsterdam Schiphol och Amsterdam Lelystad (EUT L 246, 2019, s. 24).

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva Konungariket Nederländernas interventionsansökan.
- 3) Ryanair DAC och Laudamotion GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader vad avser interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 68 av den 2.3.2020.

Tribunalens beslut av den 14 juli 2021 – AI mot ECDC

(Mål T-79/20) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan – Personalmål – ECDC:s personal – Mobbning – Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna – Kränkning av sökandens heder – Begäran om bistånd – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna – Avslag på begäran – Rätt att yttra sig – Avsaknad av tillräcklig bevisning – Omsorgsskyldighet – Uppenbart att talan ska avvisas i vissa delar och att talan i övriga delar helt saknar rättslig grund)

(2021/C 382/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AI (ombud:: advokaterna L. Levi och A. Champetier)

Svarande: Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) (ombud: A. Iber och J. Mannheim, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF med yrkande om dels ogiltigförklaring av ECDC:s beslut av den 5 april 2019 om avslag på den begäran om bistånd som sökanden hade framställt den 10 april 2018 och, såvitt det är nödvändigt ogiltigförklaring av ECDC:s beslut av den 4 november 2019 om avslag på det klagomål som framstälts mot beslutet av den 5 april 2019, dels ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) AI ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 129, 20.4.2020.

Tribunalens beslut av den 15 juli 2021 – Roxtec mot EUIPO – Wallmax (Återgivning av en orange kvadrat som innehåller sju svarta koncentriska cirklar)

(Mål T-455/20) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återgivning av en orange kvadrat som innehåller sju svarta koncentriska cirklar – Absolut registreringshinder – Kännetecken som uteslutande består av varans form som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat – Artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 382/37)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Roxtec AB (Karlskrona, Sverige) (ombud: advokaterna J. Olsson och J. Adamsson)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Wallmax Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna A. Bergmann, F. Ferrari och L. Goglia)

Saken

Överklagande av det beslut som EUIPO:s andra överklagandenämnd meddelade den 20 april 2020 (ärende R 2385/2018-2) avseende ett ogiltighetsförfarande mellan Wallmax och Roxtec.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Roxtec AB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 3) Wallmax Srl ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 304 av den 14.9.2020.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 juli 2021 – Jalkh mot parlamentet**(Mål T-230/21 R)****(Interimistiska åtgärder – Institutionell rätt – Ledamot av Europaparlamentet – Privilegier och immunitet – Upphävande av parlamentarisk immunitet – Ansökan om uppskov med verkställighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)**

(2021/C 382/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Lorenz och A.-M. Dumbrävan)

Saken

Ansökan enligt artikel 278 FEUF om uppskov med verkställigheten av parlamentets beslut P9_TA(2021)0092 av den 25 mars 2021 angående upphävande av sökandens immunitet (2020/2110(IMM)).

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 30 juli 2021 – Natixis mot kommissionen**(Mål T-449/21)**

(2021/C 382/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Natixis (Paris, Frankrike) (ombud: Barrister J. Stratford och advokaten J.-J. Lemonnier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2021) 3489 final av den 20 maj 2021 avseende ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet i ärende AT.40324: Europeiska statsobligationer ("det angripna beslutet") i dess helhet, i den del det avser sökanden, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader hänförliga till detta ärende.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har inte haft något berättigat intresse av att anta det omtvistade beslutet i den mening som avses i artikel 7.1 sista meningen i rådets förordning (EG) nr 1/2003. ⁽¹⁾

2. Andra grunden: Åsidosättande av a) sökandens rätt till försvar, b) artikel 27.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 och/eller c) artiklarna 10.1 och 11.2 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004/EG.^(?)

— Sökanden gör gällande att kommissionen i det angripna beslutet hänvisat till de rättsliga och avskräckande verkningarna av att en överträdelse konstaterats till stöd för att det funnits ett berättigat intresse, trots att det inte rörde sig om en invändning mot sökanden som denne hade möjlighet att på ett meningsfullt sätt bemöta.

3. Tredje grunden: Det omtvistade beslutet är otillräckligt motiverat och/eller oproportionerligt. Sökanden gör vidare gällande att

— för det fall det ska anses ha funnits ett berättigat intresse (vilket sökanden bestrider) av att konstatera en överträdelse gentemot sökanden, angav kommissionen inte tillräckliga skäl för utövandet av sitt utrymme för skönmässig bedömning i samband med detta konstaterande.

— Kommissionen har utövat sitt utrymme för skönmässig bedömning i strid med proportionalitetsprincipen eftersom det omtvistade beslutet inte var nödvändigt för att uppnå målet att effektivt tillämpa konkurrenslagstiftningen och att nackdelarna för sökanden av ett konstaterande av en överträdelse var oproportionerliga i förhållande till detta syfte.

Om talan vinner bifall på någon av eller samtliga tre grunder gör sökande gällande att det angripna beslutet måste ogiltigförklaras i dess helhet. I den mån det behövs anför sökanden dock ytterligare en grund.

4. Fjärde grunden: Artikel 3 i det angripna beslutet är rättsstridigt på grund av att kommissionen

— överskred sina befogenheter genom att förordna om att överträdelsen skulle upphöra och förbjuda dess återupptagande, under omständigheter där överträdelsen hade upphört,

— tillämpade en omvänd bevisbörda, i strid med oskuldspresumtionen, i den mån den utövade sina befogenheter för att den inte kunde vara säker på att överträdelsen hade upphört,

— gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att dra slutsatsen att överträdelsen från sökandens sida och/eller som helhet inte hade upphört, och/eller

— agerade oproportionerligt, eftersom det varken var nödvändigt eller lämpligt för kommissionen att utöva sina befogenheter för att förhindra att sökanden bröt mot konkurrenslagstiftningen.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, 2003, s. 1).

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfarande enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, 2004, s. 18).

Överklagande ingett den 2 augusti 2021 – Quantic Dream mot EUIPO – Quentia (Q)

(Mål T-458/21)

(2021/C 382/40)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Quantic Dream (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten A. Grolée)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Quentia GmbH (Gersthofen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket Q – registreringsansökan nr 18 069 734

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 2 juni 2021 i ärende R 2070/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- och, genom rättelse, avslå invändning nr B 3 092 566 mot registreringen av ansökan om registrering av EU-varumärket Q nr 18 069 734 som ingavs den 21 maj 2019,
- förplikta EUIPO och/eller Quentia GmbH att ersätta klagandens rättegångskostnader i de förfaranden som har inletts vid EUIPO och vid tribunalen.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 71.1 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625,
- Åsidosättande av artikel 7 FEUF,
- Åsidosättande av artikel 58a i domstolens stadga,
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 3 augusti 2021 – Calrose Rice mot EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)

(Mål T-459/21)

(2021/C 382/41)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Calrose Rice (Sofia, Bulgarien) (ombud: advokaten H. Raychev)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ricegrowers Ltd (Leeton, New South Wales, Australien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket Sunwhite – Registreringsansökan nr 18 115 808

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 juni 2021 i ärende R 2465/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska:

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och återförvisa ansökan om EU-varumärke nr 18 115 808 SUNWHITE till EUIPO så att den kan fortsätta med registreringen, och

- förplikta EUIPO och intervenienten i detta förfarande att bära sina egna rättegångskostnader och att ersätta klagandens rättegångskostnader för detta förfarande samt kostnaderna för överklagandeförfarandet vid fjärde överklagandenämnden.

Grunder

- Överklagandenämnden antog felaktigt att klaganden i sin motivering hade medgett att de jämförda varorna i klass 30 är identiska.
- Överklagandenämnden gjorde fel när den konstaterade att de jämförda kännetecknen delar alla sina element.
- Överklagandenämnden hade fel när det gällde att begränsa eller uteslutande fokusera sina slutsatser beträffande jämförelsen av kännetecknen på deras verbala komponenter.
- Överklagandenämnden har inte tagit tillräcklig hänsyn till den visuella skillnaden mellan märkena och drog endast allmänna slutsatser i detta avseende utan konkreta resonemang.

Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – Ionfarma mot EUIPO – LG Electronics (AION)

(Mål T-465/21)

(2021/C 382/42)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Ionfarma, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten S. Correa Rodríguez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motpart vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket AION – Registreringsansökan nr 17 892 367

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 25 maj 2021 i ärende R 2223/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och avslå ansökan av EU-varumärket nr 17 892 367 för alla varor, och
- förplikta EUIPO och LG Electronics, för det fallet LG Electronics intervenerar i det aktuella förfarandet, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – Baumberger mot EUIPO – Nube (Lío)**(Mål T-466/21)**

(2021/C 382/43)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Dino Baumberger (Wesel, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Fusbahn och D. Dawirs)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Nube, SL (Ibiza, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Lío" i gyllengul och svart färg – EU-varumärke nr 14 194 872

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 juni 2021 i ärende R 1221/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och följaktligen ogiltigförklara annulleringsenhetens beslut av den 28 april 2020 (Annullering nr 000025762 C),
- avslå ansökan om ogiltighetsförklaring och bibehålla den omtvistade registreringen med nr 14 194 872, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – DBM Videovertrieb mot EUIPO – Nube (Lío)**(Mål T-467/21)**

(2021/C 382/44)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Klagande: DBM Videovertrieb GmbH (Wesel, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Fusbahn och D. Dawirs)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Nube, SL (Ibiza, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Lío" i gyllengul och svart färg – EU-varumärke nr 17 225 939

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 juni 2021 i ärende R 1220/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska:

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, samt annulleringsenhetens beslut av den 28 april 2020 (ogiltighet nr 000025781 C),
- avslå ansökan om ogiltighetsförklaring och låta det angripna EU-varumärket med nr 17 225 939 kvarstå som registrerat, och
- förplikta EUIPO och Nube, SL att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 4 augusti 2021 – RTE mot Acer

(Mål T-472/21)

(2021/C 382/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RTE Réseau de transport de l'électricité (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten M. Levitt, B. Byrne, Solicitor, och advokaten D. Vasbeck)

Svarande: Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens överklagandenämnds beslut A-001-2021 (konsoliderat) av den 28 maj 2021 (nedan kallat det angripna beslutet), som bekräftar svarandens beslut 30/2020 av den 30 november 2020, i den del det angripna beslutet rör sökanden,
- bifalla sökandens yrkanden i dess överklagande till svarandens överklagandenämnd, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet bygger på felaktig rättstillämpning, eftersom svarandens överklagandenämnd, genom att bekräfta svarandens beslut 30/2020 av den 30 november 2020, på ett rättsstridigt sätt har utvidgat tillämpningsområdet för artikel 16.13 i förordning 2019/943⁽¹⁾ och för artikel 74 i förordning 2015/1222⁽²⁾ samt åsidosatt den grundläggande principen om tilldelade befogenheter, som stadfästas i artikel 5.2 EUF.

2. Andra grunden: Det angripna beslutet bygger på felaktig rättstillämpning, eftersom svarandens överklagandenämnd har tolkat relevant lagstiftning på ett felaktigt sätt, och inte på ett korrekt sätt tillämpat gällande parametrar för att anta gemensamma metoder för samordnad omdirigering och motköp för kapacitetsberäkningsregionen.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet strider mot principen om god förvaltning och motiveringskyldigheten. Svarandens överklagandenämnd har inte uppfyllt sina juridiska skyldigheter som överklagandenämnd.
4. Fjärde grunden: Det angripna beslutet bygger på felaktig rättstillämpning, eftersom svarandens överklagandenämnd har begått fel i sin tolkning och tillämpning av artikel 3 i förordning nr 1⁽¹⁾ och relaterade bestämmelser och principer i unionsrätten rörande på vilket språk svaranden måste meddela sina beslut, däribland artikel 342 FEUF, artikel 3.3 FEU, artikel 22 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, artikel 44.1 i Acer-förordningen⁽²⁾, rättssäkerhetsprincipen och rätten till försvar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 2019, s. 54).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24).

⁽³⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14), senast ändrad genom rådets förordning 517/2013 av den 13 maj 2013 (EUT L 158, 2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (omarbetning) (EUT L 158, 2019, s. 22).

Överklagande ingett den 4 augusti 2021 – Schenk Italia mot EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)

(Mål T-474/21)

(2021/C 382/46)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Schenk Italia SpA (Ora, Italien) (ombud: advokaterna D. Caneva och M. Lucchini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (San Pietro in Cariano, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "AMICONE" – EU-varumärke nr 11 005 725

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 10 juni 2021 i ärende R 2885/2019-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- förklara att EU-varumärke nr 11 005 725, AMICONE, inte för tankarna till den skyddade ursprungsbezeichnung "Amarone della Valpolicella" i den mening som avses i artikel 103.2 b i förordning (EU) nr 1308/2013⁽¹⁾ och att det inget av de ogiltighetsgrunder, absoluta eller relativa, som Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella anfört föreligger och att varumärken följaktligen är giltigt, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet dem för Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella och eventuella övriga intervenienter.

Grunder

- Felaktig tillämpning av den betydelsebärande delen av den skyddade ursprungsbezeichnung "Amarone della Valpolicella" vid tillämpningen av artikel 103.2 b i förordning (EU) nr 1308/2013.
- Felaktig tillämpning av artikel 103.2 b i förordning (EU) nr 1308/2013, såtillvida att det konstaterades att det omstridda varumärket för tankarna till den skyddade ursprungsbezeichnung.
- Felaktig tillämpning av artikel 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Varumärket AMICONE är inte behäftat med någon av de absoluta eller relativa ogiltighetsgrunder som Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella har anfört.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

Överklagande ingett den 9 augusti 2021 – Glaxo Group mot EUIPO – Cipla Europe (Formen på en inhalator)

(Mål T-477/21)

(2021/C 382/47)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Glaxo Group Ltd (Brentford, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna T. de Haan och F. Verhoestraete)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Cipla Europe NV (Antwerpen, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en inhalator) –EU-varumärke nr 2 179 562

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 19 maj 2021 i ärende R 1835/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna vid första överklagandenämnden vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 och artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) 40/94.
- Åsidosättande av artikel 52.2 i rådets förordning (EG) 207/2009.

Överklagande ingett den 9 augusti 2021 – Les Éditions P. Amaury mot EUIPO – Golden Balls (BALLON D'OR)**(Mål T-478/21)**

(2021/C 382/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Les Éditions P. Amaury (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaterna T. de Haan och M. Laborde)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Golden Balls Ltd (London, Förenade konungariket)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket BALLON D'OR – Registreringsansökan nr 4 226 148*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 7 juni 2021 i ärende R 1073/2020-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska:

- delvis ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit för klaganden vid fjärde överklagandenämnden vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 51.1 a i rådets förordning (EG) 207/2009.

Talan väckt den 9 augusti 2021 – TenneT TSO och TenneT TSO mot Acer**(Mål T-482/21)**

(2021/C 382/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* TenneT TSO GmbH (Bayreuth, Tyskland) och TenneT TSO BV (Arnhem, Nederländerna) (ombud: advokaterna D. Uwer, J. Meinzenbach, P. Rieger, R. Klein och S. Westphal)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- helt ogiltigförklara beslut A-001-2021 (konsoliderat), meddelat av Acers överklagandenämnd den 28 maj 2021, vilket fastställer Acers beslut 30/2020 av den 30 november 2020 om ett förslag från systemansvariga för överföringssystem i kapacitetsberäkningsregionen om metoder för att dela kostnader för omdirigering och motköp, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: De bekräftade metoderna för att dela kostnader för omdirigering och motköp har på ett rättsstridigt sätt getts ett för omfattande tillämpningsområde. Såsom tillämpningsområdet nu är bestämt ska i princip "alla" nätverkselement med en kilovoltnivå på 220 eller mer vara föremål för kostnadsdelning enligt principen att förorenaren betalar, i enlighet med artikel 16.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (nedan kallad förordning 2019/943). Detta strider mot tillämplig lagstiftning. Metoderna för kostnadsdelning måste ha ett tillämpningsområde som är förenligt med kapacitetsberäkningsförfarandet, enligt vilket endast nätverkselement med en planerad överföring enligt handelsaktörernas handelsplaner på minst 5 procent är tekniskt genomförbara på ett sätt som begränsar gränsöverskridande handel, med innebörden att de kan motivera åtgärder för omdirigering och motköp av relevans för den gränsöverskridande handeln.

Det angripna beslutet måste ogiltigförklaras, eftersom det särskilt strider mot artikel 16.13 i förordning 2019/943 och artikel 74.2 och 74.4 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (nedan kallad förordning 2015/1222). Överklagandenämnden anser felaktigt att det behövs laglig grund för att utvidga kostnadsdelningen enligt principen att förorenaren betalar till att även omfatta nätverkselement med en planerad överföring enligt handelsaktörernas handelsplaner på mindre än 5 procent. Det finns dock ingen sådan laglig grund. Dessutom strider det mot artikel 74 i förordning 2015/1222 att låta nästan samtliga nätverkselement omfattas av de aktuella metodernas tillämpningsområde, eftersom detta leder till destruktiva incitament och är oförenligt med det ansvar och de skyldigheter som åligger berörda systemansvariga för överföringssystem.

2. Andra grunden: Det angripna beslutet måste ogiltigförklaras eftersom överklagandenämnden på ett rättsstridigt sätt har bekräftat "Power Flow Colouring Method" (nedan kallad PFC) som tillämplig flödesnedbrytningsmetod i de aktuella metoderna.

PFC strider mot syftet med artikel 16.13 i förordning 2019/943, nämligen att stadfästa principen att förorenaren betala. PFC bygger inte på verkliga fysiska flöden, utan snarare på virtuella marknadsresultat. Det är dock allmänt känt att fysiska flöden avviker från marknadsresultat. Därför tillåter resultaten från PFC inte en tillförlitlig identifiering av vem som verkligen har orsakat respektive överbelastning. Detta innebär att PFC inte gör det möjligt att korrigera incitament på ett sätt som gör det möjligt att hantera överbelastningar, avhjälpan åtgärder och effektiva investeringar. Detta strider mot artikel 74 i förordning 2015/1222. Vidare har överklagandenämnden inte på ett korrekt sätt analyserat de tekniska aspekterna i frågan huruvida PFC är lagenlig och har dragit orimliga slutsatser av otillräcklig bevisning.

Vad avser flödesnedbrytningen har överklagandenämnden också på ett rättsstridigt sätt bekräftat specifika antaganden som endast ska gälla för flödesnedbrytningsprocessen på nätverkselement som ingår i supernätet för högspänd likström (nedan kallad HVDC). Dessa antaganden har ingen grund i den fysiska verkligheten, strider mot artikel 16.13 i förordning 2019/943 och leder till att större kostnader allokeras till nätverkselement i HVDC. Vidare leder dessa antaganden till en diskriminerande behandling av nätverkselement i HVDC jämfört med nätverkselement med växelström. Överklagandenämnden har inte i tillräcklig mån tagit reda på hur dessa antaganden påverkar nätverkselement i HVDC och har dragit orimliga slutsatser på grundval av otillräcklig bevisning.

3. Tredje grunden: Det angripna beslutet måste ogiltigförklaras, eftersom överklagandenämnden på ett rättsstridigt sätt har bekräftat ett gemensamt tröskelvärde för ringflöden, vilket Acer har bestämt till 10 procent, utifrån uppskattade kostnader. Detta strider mot artikel 16.13 i förordning 2019/943, eftersom tröskelvärdet inte bygger på säkra faktiska data angående vilken nivå ringflödena skulle ha haft om det inte förelåg strukturbundna överbelastningar. Acer hade inte befogenhet att fastställa ett tröskelvärde på 10 procent. Tröskelvärdet strider också mot artikel 16.8 i förordning 2019/943, enligt vilken systemansvariga för överföringssystem får använda upp till 30 procent för interna flöden, säkerhetsmarginaler och ringflöden. Dessutom bygger överklagandenämndens bedömning på faktafel och den ger felaktiga incitament för nätverksinvesteringar på ett sätt som strider mot artikel 74 i förordning nr 2015/1222. Slutligen har överklagandenämnden gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anta att artikel 16.13 i förordning 2019/943 kräver ett tröskelvärde för ringflöden som endast gäller per elområde i stället för per elområdesgräns.

Tribunalens beslut av den 13 juli 2021 – PZ mot kommissionen

(Mål T-49/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/50)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 128, 12.4.2021.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV